

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁתֵּי אַחֲרֵי י"ג נִיסָן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / רֵאשׁוֹן עִם רש"י

ה' אומר למשה לומר לבני ישראל דבר חשוב ביותר: "קדושים תהיו כי קדוש אני".
לומדים מצוות רבות וגם מזכירים חלק מהמצוות שלמדנו קודם:

- כבוד אב ואם
- לשמור שבת
- לא לעבד אלילים - רק לעבד את ה'.
- באשר מקריבים קרבן יש לזכר את ההלכות של הקרבה (שיש לאכל אותו באותו יום) ולמה מקריבים אותו.
- פאה- יש להשאיר פנה בשדה עבור האנשים העניים שיוכלו לקחת את מה שצומח שם.
- לקט- באשר אוספים את התבואה, יש להשאיר את השיבולים שנפלו על האדמה עבור העניים שיוכלו לאסוף אותם.
- אסור לאסוף את הענבים הבודדים שנפלו בשעת הבציר. יש להשאיר אותם לעניים.
- אסור לגנב
- אסור לומר דברי שקר בבית הדין
- אסור להבטיח הבטחות שקר בשם ה'
- יש לשלם לעובדים בזמן
- אסור לקלל אנשים
- לפני עור לא תתן מכשול- אסור לומר למישהו לעשות משהו שהוא לא טוב עבורו.

תהלים / יום י"ג לחדש פֶּרָקִים ס"ט- ע"א

בסוף פֶּרָק ס"ט נאָמַר: "בִּי אֱלֹקִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן" – ה' יציל אֶת יְרוּשָׁלַיִם.

הַמְדַרְשׁ מְסַפֵּר סְפוּר אוֹדוֹת פְּסוּק הַזֶּה:

פַּעַם הָיָה מֶלֶךְ שֶׁהָיָה לוֹ כְּבָשִׁים וְלָהֶם רוּעָה צֶאֱן. יוֹם אַחַד, הַמֶּלֶךְ כָּעַס וְשָׁלַח אֶת הַכְּבָשִׁים לְדֶרֶךְ. הוּא הִסִיר אֶת הַגָּדָר וּפִיטַר אֶת רוּעָה הַצֶּאֱן. מֵאַחַר יוֹתָה, הַחֲלִיט הַמֶּלֶךְ לְהַחְזִיר חֲזָרָה אֶת הַכְּבָשִׁים. לָכֵן הוּא בָּנָה מִחְדָּשׁ אֶת הַדִּיר, אָבֵל לֹא קָרָא לְרוּעָה הַצֶּאֱן. הַרוּעָה בָּא אֶל הַמֶּלֶךְ וְאָמַר: בְּנִית מִחְדָּשׁ אֶת הַדִּיר, הַחֲזַרְתָּ אֶת הַצֶּאֱן, אָבֵל מֶה אֶתִּי?"

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר שֶׁהוּא כְּמוֹ הַרוּעָה שֶׁדוֹאֵג לִיהוּדִים שְׁנַמְצָאִים בְּגִלוּת. הוּא כָּל כֶּף עֶסוֹק בְּעֲזָרָה לִיהוּדִים, וְגַם דוֹאֵג לְוֹדָא שֶׁה' יַחְזִיר אוֹתָם, שְׂאִין לוֹ זְמַן לְטַפֵּל בְּעֶצְמוֹ.

לָכֵן הַפֶּרָק הַבֵּא מִתְחִיל בְּמַלִּים "לְמַנְצַח לְדוֹד לְהַזְכִּיר" – דָּוִד הַמֶּלֶךְ מְבַקֵּשׁ מֶה' לְזַכֵּר גַּם אוֹתוֹ וְה' נָתַן לוֹ בְּרָכָה מִיַּחְדָּת שֶׁתְּהִיָּה לוֹ הַצְּלָחָה מִיַּחְדָּת בְּצָרְכִים שְׁלוֹ.

דָּבָר זֶה נִכּוֹן גַּם לְגַבִּי כֹּל אַחַד שֶׁדוֹאֵג לִיהוּדִי אַחֵר, כְּמוֹ אִמָּהוּת, אָבוֹת, שְׁלוּחִים – ה' נוֹתֵן לָהֶם כֹּחַ מִיַּחַד כְּדִי שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם הַצְּלָחָה וְשִׁיְהִיָּה לָהֶם אֶת כָּל מֶה שֶׁהֵם צָרִיכִים לְעִבּוּדַת ה' שְׁלָהֶם.

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אֲמָרִים פֶּרָק מ"א (י"ג נִיסָן שָׁנָה מְעוּבֵרַת)

הַאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן אוֹמֵר שֶׁעַל מְנַת לִהְיוֹת יְהוּדִים טוֹבִים, לֹא מְסַפִּיק רַק לְקַיֵּם מִצְוָה, יֵשׁ צָרָךְ לְעִשׂוֹת זֹאת עִם חִיּוֹת וּנְשָׁמָה. לֹא מְסַפִּיק לִיהוּדִי אֲפֹלוּ לְהַזְכִּיר לְעֶצְמוֹ עַד כִּמָּה הוּא אוֹהֵב אֶת ה', עָלָיו לְחַשֵּׁב עַל יְרֵאת ה' וְאִיךָ חוֹשֵׁשׁ לְעִבּוֹר עַל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה'.

כְּאֲשֶׁר חוֹשְׁבִים עַל כֶּף לְפָנֵי לְמוֹד תּוֹרָה אוֹ קִיּוּם מִצְוֹת, הַדָּבָר גּוֹרֵם לְלִמּוּד הַתּוֹרָה אוֹ לְקִיּוּם הַמִּצְוֹת לְהַפְּךָ לְעִבּוּדָה שְׁלֵמָה – מְשֻׁלְּמַת.

הַאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן גַּם אוֹמֵר לָנוּ הַיּוֹם, עַל מֶה יֵשׁ לְחַשֵּׁב לְפָנֵי שְׁמֹנִיחִים תְּפִלִּין אוֹ מִתְעַטְפִּים בְּטָלִית.

הַיּוֹם יוֹם / י"ג נִיסָן

הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהֲלוּלָא שֶׁל הַרְבֵּי הַ"צֶּמַח צֶדֶק". הַצֶּמַח צֶדֶק נִפְטַר לְפָנֵי כְּמַעַט 150 שָׁנָה, בְּתַרְכּוֹ וְהֵאָהֵל שְׁלוֹ בְּלִיבְאוּיָטֵשׁ.

הַרְבֵּי הַרְש"ב סֵפֶר כְּאֲשֶׁר הָיָה הַרְבֵּי הַ"צֶּמַח צֶדֶק" רַק בֵּן 12 הוּא כְּבָר כָּתַב עַל נִגְלָה וְחִסְדוֹת.

סֵפֶר הַמִּצְוֹת / מִצְוֹת עֲשֵׂה כ"ו, י"ב

הַיּוֹם לוֹמְדִים שְׁתֵּי מִצְוֹת חֲדָשׁוֹת

מִצְוֹת עֲשֵׂה כ"ו – לְכַהֵן יֵשׁ מִצְוָה לְבָרֵךְ אֶת הַיהוּדִים מִיַּד יוֹם (בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים זֹאת אוּלַם בְּחוּץ לְאַרְץ מְבָרְכִים רַק בְּיָמִים טוֹבִים).

מִצְוֹת עֲשֵׂה י"ב – גְּבָרִים צָרִיכִים לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ – עַל רֵאשׁ.

רְמַב"ם / הַלְכוֹת תְּפִלָּה – הַלְכוֹת תְּפִלִּין מְזוּזוֹת וְסֵפֶר תּוֹרָה

פֶּרָק י"ג – בְּפֶרָק זֶה הַרְמַב"ם מְלַמֵּד עַל בְּרַכַּת כַּהֲנָיִם, הַמַּלִּים הַמִּיַּחְדָּת שֶׁהַכַּהֲנָיִם אוֹמְרִים לָעַם

ישראל כדי להביא את ברכת ה'. בבית המקדש הכהנים היו מברכים את היהודים והשתמשו בשם המפרש - השם של ה' שנכתב באמצעות האותיות הויה והיו הוגים אותם באפן הנכון והמדויק. אחרי ששמעון הצדיק נפטר הם הפסיקו להשתמש בשם ה' אפלו בבית המקדש למקרה שמישהו שלא מתנהג כראוי לא יוכל ללמד את השם.

פרק י"ד - לומדים על הזמנים בהם לכהן אסור לברך ברכת כהנים, לדגמא כהן שפור. אבל אם הכהן רשע זה לא מונע ממנו לברך יהודים, מפנין שזו מצוה ואיננו הופכים רשע לרשע עוד יותר על ידי שנמנע ממנו לקיים מצוה.

קצת מתחילים סדרה חדשה של הלכות על תפלין, מזוזה וספר תורה.

פרק א - הרמב"ם מתחיל לפרט על התפלין. הלכות רבות מאלו הן גם עבור מזוזות וספרי תורה. ישנם עשרה דברים שצריכים להיות בתפלין על מנת שיהיו בשרים.

שני הפרטים הראשונים נוגעים לאפן הכנתם

1. עליהם להיות כתובות בדיו. מכינים דיו על ידי שמערבים אפר מנרות דולקים עם דבש ועוד דברים ומרסקים לאבקה, מיבשים. מערבים זאת עם נוזל ובאמצעותו כותבים. אחת מההלכות היא שהדיו צריך להיות שחור. אפלו אם אות אחת כתובה בצבע אחר, אפלו בצבע זהב, התפלין פסולות.

2. עליהן להיות כתובות על גבי קלף. ישנם שלושה סוגים של קלף. הקלף נעשה מעור של בהמה שהושרתה בדברים הגורמים לה להתכוץ ולהקשות. בשזה מוכן, זה נקרא גויל. את הגויל נתן להפריד לשני חלקים - הקלף - החלק החיצוני של הבהמה עליו צומח שער. והדוכסוסטוס (החלק הפונה כלפי פנים). הטוב ביותר הוא לכתב את ספר התורה על גויל. מזוזה על דוכסוסטוס ותפלין על קלף.

בימינו משתמשים בסוג אחד שמרכב מהחלק העליון ומרבית החלק התחתון קולף ממנו. זה גורם לקלף לקבל צבע בהיר.

הרמב"ם גם מלמדנו על הכוונה שהסופר צריך לכוון בשעת הכתיבה. אם הוא כותב את שם ה' בלי לחשב על הקדושה של ה', התפלין (או המזוזות או ספר התורה) הם פסולים!

דרכי החסידות / י"ג ניסן

היום הוא יום ההסתלקות של הרבי הצמח צדק. אמו של הצמח צדק, הרבנית דבורה לאה, נפטרה באשר הוא היה רק בן שלוש. וסבו, האדמו"ר הזקן גדל אותו.

הצמח צדק כתב הרבה תורה, כפי שאפשר לראות בהיום יום, הוא כתב בגיל צעיר מאוד.

הרבי אומר שביום י"ג ניסן עלינו להשתדל ללמד מהתורה שכתב הרבי הצמח צדק.

הנה כמה דברים שכתב הרבי הצמח צדק על אהבת ישראל. (ישנו ספר של הצמח צדק המסביר מצוות רבות ומשמעותן ברוחניות, הנקרא "דרך מצוותיך" וזה ההסבר שהוא נותן על מצוות אהבת ישראל).

ישנם שני דברים חשובים שיסיעו לנו עם המצוה הזו:

1. **לזכור שכל היהודים יחד הם חלק מאותו גוף.** כלנו צריכים אחד את השני ולכל אחד מאתנו יש משהו להוסיף בדרך אחרת. ישנם הטובים בציור, וישנם הטובים בשירה, ישנם הטובים בהקשבה, בדיוק כמו שלכל חלק בגוף שלנו יש שמוש למטרה אחרת.

2. **כמו שזה בסדר שאנחנו לא משלמים, זה בסדר גם אם אנשים אחרים לא משלמים.**

בְּשִׂאָדָם עוֹשֶׂה טְעוֹת, הוּא מִבֵּין שֶׁהוּא מְנַסֶּה, וּבַפְּעַם הַבָּאָה יִשְׁתַּדֵּל אֲפֹלוּ עוֹד יוֹתֵר וְטוֹב יוֹתֵר.
עֲלֵינוּ לְהִתְיַחֵס לְאֲנָשִׁים אַחֲרַיִם בְּאוֹתוֹ אִפְּן- גַּם הֵם מְנַסִּים, וּבַפְּעַם הַבָּאָה יִתְאַמְצוּ עוֹד יוֹתֵר.
לֹא מִתְחִילִים לְצַעֵק עַל עֲצָמֵנוּ וְלוֹמֵר "אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְשִׁבֵּת לְיָדֶי יוֹתֵר, אֲנִי לֹא אֶשְׁחַק עִם עֲצָמֵי יוֹתֵר,
אֲנִי לֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם דְּבָר עִם עֲצָמֵי יוֹתֵר..." בְּמִקּוּם זֶה אָנוּ אוֹמְרִים, "טְעִיתִי, אֲבָל אֲנִי עֲדִין אָדָם טוֹב"
עֲלֵינוּ לוֹמֵר אֶת אוֹתוֹ דְּבָר לְאֲנָשִׁים אַחֲרַיִם. אֲפֹלוּ אִם הֵם עָשׂוּ מִשְׁהוּ לֹא טוֹב, אָנוּ עֲדִין יְכוּלִים לְהִיּוֹת
נְחַמְדִּים אֲלֵיהֶם, לְשִׁבֵּת לְיָדָם וּלְנַהֵג בָּהֶם בְּכָבוֹד.
בְּשִׁבְלֵי הַיְהוּדִים יִנְהֲגוּ בְּכָבוֹד וּבְאֲהָבָה אַחַד לְשֵׁנִי, ה' יַעֲשֶׂה אֶת אוֹתוֹ דְּבָר וְיִתֵּן לְכָל הַיְהוּדִים בְּרָכוֹת,
וּבְפָרֵט הַבְּרָכָה הָעִקְרִית שְׂכָלְנוּ צְרִיכִים - הַגָּאֵלָה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה.